

lem af nogle af de Regjeringer, der i de senere Aar have staaet som en Hindring baade for at faae denne alvorlige og vigtige Sag ført til en for alle Parter heldig Afgjørelse, som overhovedet ogsaa andre Sager, og at der derfor mindst fra saadanne ærede Medlemmers Side, som ifølge den politiske Stilling, de tidligere have indtaget, have været saa væsentligt medvirkende til at hindre Fremgang i dette Forhold, er nogen særlig Berettigelse til at tale om Følgerne af denne Udsættelse. — Det forekommer mig saare naturligt, hvad Værd man end vil tillægge enten Regjeringens Forslag eller Flertallets i denne Sag, at komme ind paa den Tanke, at man for at faae store Samfundsprogsmaal gjennemførte fra vor Side maa have Krav paa at faae Undersøgelsen ledet saaledes, at vi have Tillid til, at den er ledet paa en saadan Maade, at ogsaa de specielt Sagkyndiges Mening rigtigt er kommen frem i de enkelte Forhold; jeg siger, det maa være naturligt, at vi stille en saadan Fordring med Hensyn til denne Sags Forberedelse, og naar da denne Fordring maatte være fket Fyldest gjennem Mænd, som vi have Tillid til, er det ganske naturligt, at der ved en Forhandling paa det saaledes frembragte Grundlag kunde finde Endringer, Mægling og Forandring Sted paa adskillige Punkter, som selv Flertallet nu ikke drømmer om. Det er altsaa den politiske Stilling i de 4 Aar, som det ærede Medlem fra Helsingør har væsentlig Del i, der bevirker, at Regjeringen har staaet i denne Sag som i alle andre større Sager i et saadant politisk Forhold til dette Thing, at den har gjort det umuligt at have den fornødne Tillid til de Overveielser og Forberedelser, der ere foretagne, inden Lovarbejderne kom frem, og at dette har en overordentlig Betydning for selve Samarbejdet om Lovforslagene, er i og for sig en Selvsølge. Smidleriid skal jeg dertil sige, ligesom det iøvrigt ogsaa blev betegnet af den ærede Forslagsstiller, at en Sammenstilling af, hvad vi i Almindelighed kalde Militis, der har 14 Dages til 3 Ugers mangelfulde Ovelse, med hvad man fra Flertallets Side her i Salen har opstillet, er en fuldstændig urigtig Fremstilling. Der skalde ikke efter min fulde Overbevisning mangle Mænd indenfor Hærens Rækker, som vilde erkende, at vi ogsaa efter vort Forslag vilde have Soldater i Almindelighed taget med en saadan Ovelse, at vi ikke med Hensyn til selve Indøvelingen have kunnet vente at have bedre Soldater selv paa tidligere Tider, hvor de vare langt længere inde. Fem Maaneders Ovelse med 2 almindelige Indkaldelser og se-

nerede Ovelser i Forstærkningen vilde give en ganske anden Soldat, end det de Herrer i Almindelighed forstaa ved Militis. Jeg kan derfor i de Udtalelser, der ere fremkomne imod at gaa den af Forslagsstillerne anviste Vej, ikke se Andet end en fuldstændig Overvurdering af de Herrer eget Forslags Fortrin og en Misforstaaelse, en Tilfidsættelse af Betydningen af vort Forslag, baade hvad angaar selve Folkenes Uddannelse og Befalingsmandskabet. De Herrer have derfor ikke Ret til i den Henseende at stille sig mod Forslaget af disse Grunde, og med Hensyn til de politiske Grunde skal jeg ikke udtale mig videre lige over for Regjeringen. Jeg har ikke skjønnnet rettere end, at de have været enige i, at det i Virkeligheden er sandt, at Folkethinget ikke kan vente, at den nuværende Regjering kan gjennemføre denne eller nogensomhelst Sag af Betydning for Samfundet, men at de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) og Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Lvermoes) og de ærede Medlemmer fra Randers (N. P. Jensen) og Helsingør (Thomsen) ikke kunne sige deres Mening eller Følelser i den Retning saa uforbeholdent, som vi ere nøbde til at sige vore, efter vor politiske Opfattelse, det er ganske naturligt. Hvorledes nu Afstemningen ved den forestaaende Dagsorden falder ud, saa tror jeg, at hele Folkethinget har en Følelse af, at det er fuldstændig rigtigt, hvad Dagsordenen udtaler, at under de nuværende politiske Forhold hvor saadanne Forslag ledes af den nuværende Regjering, kunne vi ikke vente at komme til en Forhandling, der kan føre til en heldig Afgjørelse hverken af dette eller noget andet større Samfundsarbejde. Jeg har ikke hørt Noget imod denne Udtalelse fra ærede Medlemmers Side. — Jeg har villet udtale disse Bemærkninger navnlig lige oversfor de to ærede sidste Talere paa den anden Side, som syntes at ville bedømme det Bestaaende temmelig haardt, og navnlig at ville opstille for os Hæren som en Stat i Staten, som om vi stode i direkte Forhandlingsforhold med den; det er selvsølgelig en fuldstændig Misforstaaelse.

Krigsministeren (Saffner): Thingets høitærede Formand har flere Gange fundet sig foranlediget til at henlede Opmærksomheden paa, at det, hvorom Forhandlingerne for Diebliffet dreie sig, er den forestaaende motiverede Dagsorden; først naar den er forkastet, vil man kunne komme ind paa Sagens Realitet. I de saa Ord,